

ΘΑ ΚΑΜΩΜΕΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ!

Συνήλθον επί τὸ αὐτὸ μέσῳ εἰς τὴν αἰθούσαν Γιανναρέλλη οἱ καθ' ὑπόθεσιν καὶ κατὰ τεκμήριον ἐκπροσωποῦντες τὸν ἐργαζόμενον Μυτιληναϊκὸν καὶ Λεσβιακὸν Λαόν. Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφεδρῶν... Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐμπόρων... Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἀυτοκίνητιστῶν... Ὁ Πρόεδρος τῶν Μεσιτῶν... Ὁ Πρόεδρος τῶν Κτηματιῶν... Ὁ Πρόεδρος τῶν Συνεταιρισμῶν... Ὅλοι οἱ Πρόεδροι. Παρέστησαν καὶ μερικοὶ ἀνδρες τῆς βιοπαλαιούσης πέννας. Παρέστησαν καὶ μερικοὶ ποὺ ἐκπροσωποῦσαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μόνον τὰ... κυττὰ καὶ τὰ σχολάζοντα λαδοβάρελά τους. Ὅλοι αὐτοὶ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντες ἐδορύθησαν τὸ κατὰ δύναμιν. Ἐκοφάν καὶ ἔρασαν γυνώμας, σχέδια, προτάσεις, λύσεις. Διεύτυψαν κρίσεις, ἐπαίνους, μομφάς, διαμαρτυρίας, καὶ ἀπειλάς. Ἐξέφρασαν, τέλος πάντων, ὡς προτάται ἀρειμάνιοι τῶν λαϊκῶν συμφερόντων ποῦ, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, κροιάζονται προσκαίαν ἄμεσον. Ὅλοι, εὐσυνειδήτως, ἐρρίψαν εἰς τὴν χύτραν τῶν ἀποφάσεων ὅτι καλὸν ἐξεπερεύθη ἀπὸ τὴν καλοπροαίτερον κούτραν τῶν. Τὸ κοντὸ καὶ τὸ μακρὸ, τὸ βαθὺ καὶ τὸ ρηχὸ, τὸ φαρδὺ καὶ τὸ στενὸ. Λάχανα καὶ σέλινα καὶ κοκκινόγούλια καὶ ἐπὶ πλέον ὁ ἐπαναστατικὸς τὴν ὁσμὴν μαϊδανῶς τοῦ αἰμοχαροῦς Ἀθανασίου τοῦ Γκράβαλη.

Ὅλα αὐτὰ ἔβρασαν καὶ ἐκαλόβρασαν, ξενερίστηκαν ξεσουκαλιόστηκαν καὶ διεμορφώθησαν, τὴν ὥραν ποῦ ὁ μητροπολιτικὸς κώδων ἐσήμαινε ἀκριβῶς μεσημβρίαν, εἰς συλλαλητήριον καὶ ἐπαναστασίαν!

Μάλιστα κύριοι! Θεοὺ θέλοντες καὶ ἐπευλογοῦντες, σήμερον Πέμπτην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, τοῦ ἔτους 1932 οἱ Μυτιληναῖοι, βενιζελικοὶ καὶ μὴ, κομμουνιστὰ καὶ μὴ, εὐποροὶ καὶ ἄποροι, χορτάτοι καὶ πειναλέοι, θὰ διαπράξωμεν δγκῶδες συλλαλητήριον διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν ἐν Ἀθῆναις κυβερνητῶν, οἱ ὅποιοι ἐπαρξύλωσαν τὴ δουλειά, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ συμφέροντά μας!

Πῶς! Ὑστερα ἀπὸ μίαν ὀλόκληρον δεκαπενταετίαν κατὰ τὴν ὁποίαν καριστάνομεν εὐσυνειδήτως τὸν βενιζελικὸν κεμματικὸν τσεμπανόσκυλονμέτα εἰς τὸν ὀρίζοντα τοῦ πανελληνίου πολιτικοῦ βίου, θὰ μεταμορφωθῶμεν ἀφε-σβύσε καὶ ἀντιστασέως μὴ οὐχί, εἰς ὄρουμένους νικτοβίους τσακάλους. Θὰ κάμωμεν συλλαλητήριον προσιδοποιητικόν. Κεὶ ἀκολουθῶς... ἐπαναστασίαν. Καὶ ἀκολουθῶς;

Ἀκολουθῶς, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς ἑαυτοῦς μας, εἰς τὸν βενιζελισμόν μας, εἰς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά μας.

Ἀνατολιτικοὶ μῦθοι Οἱ καμήλες καὶ τὸ παραπονο τοῦς

Ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, ζῶσε στὸ βιλαέτι οὗ Ἀϊδινίου, ἕνας καμηλιέρης, ποῦ τὸν ἔλεγαν Σαβρὴν Χατζῆ. Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ θανάτου του, ὁ Σαβρὴν κάλεσε κοντὰ του τοὺς δικούς του καὶ τοὺς φίλους του καὶ ζήτησε ἀπ' αὐτοὺς συγχώρεση. Ἐπειτα θυμίσθηκε τὶς καμήλες του καὶ ζήτησε νὰ τὸν ὀδηγήσουν οἱ αὐτοὶ, γιὰ νὰ τὸν συγχωρέσουν κι' αὐτὲς. Μόλις τὸν κατέβασαν στοὺς σταύλους, κοντὰ στὶς καμήλες, ἀρχισε νὰ κλαίει πικρά καὶ νὰ τὶς χαιδεύει ἀπαλά.

— Ἐχετε γειά, τοὺς εἶπε. Ἐφτασε ἡ ὥρα νὰ πεθάνω καὶ οὐδ' ἀφίνω. Γιὰ νὰ πάω ὅμως ἡσυχος στὸν ἄλλο κόσμον, θέλω νὰ με συγχωρέσετε καὶ σεῖς γιὰ ὅτι, κακὸ γὰς ἔχω κάνει. Θυμᾶμαι πῶς καμιά φορὰ, ἰπάνω στὸ θυμὸ μου ἴδ' ἔδερνα ἀδικα. Θυμᾶμαι ἀκόμα τὸς οὐχνο, ὅταν ἀναγκαζόμενον π' τὴ δουλειά, οὐδ' ἐκούραζα ποὺ αἱ οὐδ' ἀφίνα πεινασμένες καὶ διεισμένες. Ὅλα αὐτὰ εἶνε σωστά, ἀλλὰ εἶνε φτιαγμένους ὁ κόσμος. Συχωρέστε με λοιπόν...

Οἱ καμήλες οὐκ ἠθέλησαν ὑπεροδικὰ ἀπ' τὰ λόγια του καὶ μὴ αὐτὲς, παίρνοντας τὸ λόγο, τοῦ πε: — Δὲν σοῦ κρατοῦμε κάκια, ἀντι, γιὰ τὶς φυλίδες ποῦ μὰς δίδεις καὶ γιὰ τὴν πείνα καὶ τὴ δίε ποῦ ὑπεφέραμε ἐξαιτίας σου. Ἦσαν βέβαια ὠστὰ πρᾶγματα τὰ, ἀλλὰ σοῦ τὰ συχωρᾶμε. Μογα ἕνα μὰς φάνηκε πολὺ βαρὺ αὐτὸ δὲ θὰ στὸ συχωρέσουμε. — Ποιὸ εἶν' αὐτὸ; ρώτησε ὁ Σαβρὴν Χατζῆς.

— Νὰ σοῦ τὸ ποῦμε ἐμεῖς, ἀδὲν τὸ βρίσκεις μονάχος σου, ἀποκρίθηκε ἡ καμήλα θυμωμένη. Γιὰ νὰ μὰς ἀγοράσεις, ἔδωσες ἄλλη τριάντα, γι' ἄλλη εἰκοσι, ἢ ἄλλη δεκαπέντε λίρες, κι' ὡς εἴμαστε ὅλες πρόθυμες στὶς γέρας σου. Ἐκαμε ὅμως τὴν ἡμέρα νὰ μὰς δώσης γιὰ ὀδηγὰ γαῖδαροῦ ποῦ ὄλη του ἡ ἦσαν δύο λίρες. Κι' εἴμαστε ἐ-

τοὶ ὅλες ὑποχρεωμένους νὰ περπατοῦμε ὅταν περπατοῦσε αὐτὸς, νὰ στεκοῦμαστε ὅταν ἐστοκοῦταν καὶ νὰ ξεκινᾶμε πάλι ὅταν τοῦ ἄρρεσε αὐτοῦ. Τι, τῶχες γιὰ μικρὸ αὐτό; Ζέρεις πόσο μὰς ἐπείραζε στὸ φιλότιμο;

Τότε ὁ Σαβρὴν Χατζῆς κούνησε περιλυτὰ τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε: — Τι νὰ οὐς πῶ, παιδιὰ μου! Ἐχετε δικηο ὁ ὅσα μοῦ λέτε, ἀλλὰ τὸ ἴδιο γίνεται καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Τόσοι καὶ τόσοι ἀξιοὶ καὶ προκομῆνοι βρισκονται στὴ δουλειά ἑνὸς καὶ μόνου ποῦ δὲν ἔχει οὐτ' ἑνὸς γαϊδάρου ἀξία!

Τὰ σοφὰ αὐτὰ λόγια εἶπε ὁ καμηλιέρης κι' ἐγείρει ὑστερα τὸ κεφάλι του καὶ ξεψύχησε...

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ Ο ΣΟΠΕΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ γαλλικὴ «Ἐταιρεία τῶν Φίλων τοῦ Σοπέν» ἐόρτασε τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἀφίξεως τοῦ περιφήμου Πολωνοῦ μεσοπολεμικοῦ στὸ Παρίσι, στὸ ὁποῖο ἔζησε δέκα ἐννέα χρόνια καὶ πέθανε. Τὴν περίεργον σχετικῶς εἰνε πῶς, ἡ ἀτίχης τότε τοῦ Σοπέν στὸ Παρίσι ἔδωκε ἀφορμὴ στὸν φιλελεύθερο γαλλικὸ λαὸ νὰ προέβη σ' ἐθνικιστικὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ἀκαθιμμένης Πολωνίας [τὴν ὁποίαν καταδυνάστευαν τότε οἱ Ρῶσοι. Μὰ ὁ συνθέτης, ἀντὶ νὰ πολακευθῆ μετὶ τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς, ἀπεναντίας τῆς ἐπέκρινε, γιὰτὶ ἀπεχθάνετ' ἐν τὸν λαὸ ὁ ὁποῖος—καθὼς εἶεγε στερεῖται καὶ μὴ μουσικὸ γούστου.

Ἴδου ἡμᾶς τὴν ἔγραψε τότε στὸν φίλο του Τίτο Β σιενσόφσκι: «Ὁ λαὸς εἶχε πλημμυρίσει ἐνθουσιασμένους ὄλους τοὺς δρόμους γύρω ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο μου κι' εἰ ἐνῶπιον ἱππέδων ποῦ προσπαθοῦσαν νὰ τὸν βιάζοντο, ἀφύρ' ἔρχετο ἀγρια...

«Ὅλα τὰ παράθυρα κι' εἰ ἐξώστες τῶν γύρω σπιτιῶν ἦσαν καταβροστοὶ ἀπόδηκόςμο καὶ ἡ ἐξοικονομητικὴ ἀδύτη κίνησις βάτταξε δεκατρεῖς ὁ λῶδ' ἡμέρας ὥρες, δηλαδή ἀπὸ τῆς ἑντεκα τὸ πρωτὸ ὡς τὰ μεσάνυχτα» ἘΝῶμ' ἔκα μάλιστα πῶς; τὸ πρᾶγμα θὰ ἐτελείετο ἀσχημα, με καμιά αἰματοχυσία ἴσως, με κατὰ τὰ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

(ΔΕΞΙΑ ἢ ΑΡΙΣΤΕΡΑ;)

ΟΥΤΕ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΥΤΕ ΔΕΞΙΑ! ΓΡΑΜΜΗ ΜΠΡΟΣΤΑ! ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΛΗ

Ὁ κ. Δεσποτόπουλος εἶνε παλιὸς φίλος μου. Ἐνας νέος ἄνθρωπος μετ' ὅταν με συνδέει πολὺχρονη φιλία καὶ δελεῖα ἐχτίμησι πρὸς τὴ ζωντανή του σκέψη. Τώρα τελευταία τὸ βῆμα—ἀπάντων—σένα γράμμα του—μὴ κάρτα, —μέγεθος κάρτ ποστᾶλ— στὴν ὁποία τοῦ ἔλεγα μετ' ὀλίγα λόγια τὶς σημερινές μου πολιτικὰς ἀντιλήψεις, ἀπὸ ἀνάγκη νὰ τὸν κατατοπίσω ἀντίκρου μου εἰλικρινά. Ἦταν ἕνα γράμμα σύντομο, ἰδιωτικὸ, στὸ ὁποῖο ὁ φίλος μου ἀπάντησε δημοσία μ' ἕνα μεγάλο ἄρθρον ποῦ με χάρᾶ μου δημοσίεψε στὴν «Ταχυδρόμο» μας. Δὲν εἶνε κακὸ τὸ πῶς πῆρε αὐτὴ τὴν κάρτα μου ὡς βάση συζητήσεως ὁ κ. Δεσποτόπουλος. Μόνον ποῦ ἦταν τόσο περιληπτικὰ ἐκεῖ μετὰ μερικὰς ἰδέας μου καὶ τόσο πρόχειρ' ἐπιχειρήσε, καὶ μερικὰς κατάντησι νὰ μὴ τὶς ἀναγνωρίσω εἶσι διοχετᾶ μένεσ μετὰ στὸ ἄρθρον του.

Ἐπισημῶς πάλι στὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀπὸ τὴν ἀπόφυσί μου. Τὸ καίρι σήμερον ποῦ δημοσιεύεται. Περισσότερο δικαίωκα ἀπὸ ὅτι ἢ ἐπρεπε. Τόσο γὰ τὴν ἀγάπη ποῦ ἔχω στὸν ἀρθρογράφον ὅσο καὶ γιὰ τὸ κολῶριζο ζήτημα ποῦ γυροφέρνει ἡ συζητήσι μὰ.

Τούτο ἔδω δὲν εἶνε ἀπάντησι. Εἶνε μὴ σένα σημαντικὴ πρὸ κρήτιση διαβάσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Δεσποτοπούλου. Εἶμαι ἰσχυρὰ ἐπισχολημένος μετ' ἡ νέα μου λογοτεχνικὴ προσπάθεια, καὶ δὲ μὴ μὲναι καιρὸς νὰ τὶς ἐπεξεργασθῶ.

Τὶς δημοσιεύσει λοιπὸν εἶσι. Προχειρογραμμένες καὶ ἀσοῦλευτες, ὅπως πέσαν ἀπ' τὴ σκέψη μου αὐτὴ καρνέ. Δὲν ἔχουν καμιά ἄλλη ἀξία ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ ποῦ τὶς ἀντιρρήσεις μου.

Παρ' ἅκλιθον ἑρσιὰ τόσο τὸν κ. Δεσποτόπουλο ὅσο καὶ κατὰ ἄλλο φίλο, μετ' ὅταν ὁποῖο χωρίζομε στὴν κοινὴ μὴ ἰδεολογία νὰ μὴν πάροι τὶς ἐκφράσεις μου—μερικὰς ἐκφράσεις μου—στὴ μύτη του.

Ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας προσωπικῶν πρᾶγμα καὶ τὶς ἰδέες στὴ συζητήσι μου, ἔχοντες ὅπ' ὄφειμου ὄρισμένους ἀνπροσωπαιτικούς τύπους, ποῦ δὲν ἔχουν τίποτα κοινὸν μετ' ἐμοῦ; ἀγαπητοῦ ἀντικάλους μου.

1. Κομμουνισμὸς—Κομμουνιστῆς.

Εἶνε εὐκταίτες μετ' ὀλίγια καθορισμένον πολιτικὸ-κοινωνικὸ-οικονομικὸ-ἠθικὸ-παιδαγωγικὸ-καλλιτεχνικὸ περιεχόμενον, ποῦ δὲν εἶνε δυνατόν δυστυχῶς νὰ τὶς ἀποφύγομε, ὅπως ζητᾶ ὁ κ. Δεσποτόπουλος, ἀν θέλομε νὰ μὴ συζητήσομε πᾶνον σὲ μὴ δέση ποῦ σκαλεύεται καὶ εἶνε φυσικὸ νὰ δίνει ὡς ἀποτέλεσμα ἀδιάκοπος παρανόησεις καὶ ἀπεικνὰ συμπερασματα. Μπορεῖ νὰ εἶνε ὄμοιο καὶ ἀντιθέτου τῶς ἀγαθῶς μπουρζουάδες. Μὰ γιὰ ἕνα σχετικὸν ἄνθρωπον (τὸ «δικαιούμενον» τὸ ἀποφεύγει γιὰ νὰ καθορίσῃ θετικώτερον τὴν ἐνοικία) δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ὅροι σταθεροί.

2) Τὸ φαινόμενον τῆς διατάξεως τοῦ παγκόσμιου κοινωνικοῦ ὄργανου ἀπ' τὴν ἀναρχία τῆς παραγωγῆς, καὶ τὸ παρεδῆχμα, ἔπω; καὶ τὴν τεράστιαν ἐπίδραση τοῦ οικονομικοῦ παραγόντα στὴν ἱστορικὴ

μεσάνυχτα, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ἀπὸ τὴν ἐπιρροήν τῆς «Μεσοασιατικῆς» διακλύσεως ἤρθη...

ζωῆ τῶν ἀνθρώπων (ἐπομένως καὶ στὴν πολιτικὴ—κοινωνικὴ—ἠθικὴ κλπ.). Ἐπίσης δὲν παραγνωρίζω τὸ ρόλο τῆς μηχανῆς. Εἶνε ἡ γνωστὴ μεγάλη «ἀνακάλυψις» τοῦ κλιῶνος, ποῦ ὀφείλεται στὸν μεγαλοφυῆ Γερμανοεβραῖο Μάρξ, καὶ εἶνε πέρα πολὺ γνωστὴ ὅσοι νὰ μὴ χρειάζονται τὴν ἐκτεταμένη περιλήψη τοῦ κ. Δεσποτοπούλου, ἀπὸ κατὰ περιλήψη ἑνὸς τόσο πλατειοῦ συζητήματος δὲν μπορεῖ παρ' ἂν συγχίσει μετ' ἂν ἀναπόφευκτα κενά τῆς. Μονάχα ποῦ δὲν τῆς δῶν τὴν καθολικὴν σημασίαν ποῦ τῆς δίδουν οἱ Μαρξιστῆς. Δυστυχῶς; δὲ μπορῶ ποῦ νὰ εἶμαι μετ' ἂν καμμιὰ κατὰλήξι εἰς «τῆς». Ἀδύα προϋποθέτων ἐθνικοσοφῶν ἰδεολογικῶς, καὶ φανατισμοῦ ἐπαρτίδων ποῦ χρειάζονται περ' ἄσπτερη νικητικὴ εὐπιστία γιὰ νὰ βροῦνε ἀποσάλευσι. Ἡ ζωῆ μου ἀφίσε ὡς κατὰστάλα μὴ δελεῖα ἀμφιβολία καὶ μὴ ταρκασιτικὴ δυσπιστία πρὸς κατὰ «σύστημα» ποῦ ἐργεταὶ νὰ θέσει δογματικὰς ἀπαντήσεις σὰ ἀπειρα ἐρωτήματα τῆς ἀνθρώπινης φύξης. Φαντάζομαι πῶς τὸ ἰδιοκρίνεται σὲ κατὰ καλλιτεργημένον ἀνθρώπον, ποῦ δὲν κατέχεται ἀπὸ ἐπιπολετικὴν ἰδεολογίαν. Γενετῶς φαντάζομαι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῶν τελευταίων συστημάτων καὶ τῶν προηγουμένων ἰσχυρῶς ἀπτεταίμενοι γιὰ τὴν κατῆχτησιν ἐπικρατοῦμένων ὁπιδῶν στὶς μίξες τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, ποῦ ἔχουν στοιχειωδῶς σύνερον τὸ ἐρωτηματολόγιον τῆς φύξης. (Κομσὸλ, Μπαλλίλα). Πιστεύω πῶς; τὰ 910 τῶν «συμπεδῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος» θὰ τραδοῦσαν τὰ μαλλὰ ἄ τους ἀπὸ ἀπειλῶν καὶ ἐπὶ προσηχῶν σῆς τῶς, τολμοῦσαν νὰ τοῦς θέσουν λεπτομερῶς καὶ εἰλικρινῶς εἰς τὶς πραγματικὴς ἐπιδῶσεις τοῦ ρωσσικοῦ κομμουνισμοῦ, ὅλο τὸ σύστημα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς δικτατορίας του, καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς παγκόσμιης ἐπικρατείας του.

3. Ὁ κ. Δ. πιστεύει πῶς; ἐδὲ πόλεμος ὡς μέσο ὑπερισχύσεως οἰκονομικῆς ἐφτασε νὰ μὴ συμφέρει στὸν Καπιταλισμὸν. Ἄδθος. Ἀπόδειξις ἡ ἐστρατεία τῆς Ἰαπωνίας ποῦ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀπότομης τῆς, καθὼς καὶ τὸ ὑπερπληθυσμὸς τῆς, ποῦ ἀξάνει κατὰ 900 χιλιάδες κατὰ ἡμέραν καὶ τριπλασιαστικῆς μετὰ σὲ 60 χρόνια. Εἶνε γνωστὸ πῶς; στὴν Ἰαπωνία σὲ κατὰ τετραγωνικὸ χιλιόμετρο καλλιεργήσιμη γῆς ἀντιστοιχοῦν 2.774 κάτοικοι, ἐνῶ στὴ Γερμανία π.χ. εἶνε 808, στὴν Ἱταλία 819 καὶ στὴν Ἀμερικὴ 230. Ἄλλη ἀπόδειξις; ὁ ἀγῶνας ποῦ κάνει στὴ Γαλλία τὸν περιφέρμον «Συνδικάτο τοῦ χάλυβος» ἐναντίον τοῦ ἀρκαλισμοῦ, μετὰ σχεδὸν τὶς γαλλικὰς ἡμερίδας ἀπὸ τῆς «Ποπιλέρ» καὶ τῆς «Ὀδμαντῆς».

4. Ὁ κ. Δ. λέει: «Ἐν ἐξοποσῶ σήμερον ἕνας πόλεμος; θὰ ἦταν πόλεμος ἀλλοφροσύνης καὶ κακίας καὶ ὄχι ὀπολογισμοῦ θετικοῦ καὶ σκοπιμοῦ». Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν τέτοιοι πόλεμοι, ποῦ ἐξορροῦν μόνον ἀπὸ τὴν αἰσθητικὴν διέθεσιν τῆς καταπατήσεως τῶν Δέκα Ἐντολῶν. Ἄν ὁ κ. Δ. τὸ πιστεύει, ἀντιφάσκει σὲ δόγμα τοῦ ἱστορικοῦ ὀλισμοῦ.

5. Οἱ «ατομικὲς ἐλευθερίες» δὲν εἶνε νομιζῶ «δόγμα». Εἶνε μὴ ἀνάγκη δελεῖα, ἐπιχειρῶδης, ὀλοτελα ἀνθρώπινη καὶ πολὺ ἀπαστῆ, ἀπ' τὴν ὁποία ἐξορροῦν καὶ πρὸς τὴν ὁποία κατευθύνονται ἀπὸ χίλιους δρόμους ὅλες οἱ προσπάθειες τῆς ἀνθρώπινης καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες τῆς—οἱ κατὰ λογητικῶς τῆς, ἀπὸ τῆ στιγμῆ ποῦ ἀφανίστηκε

πάνω στὴ γῆ.

6. Πιστεύω πῶς; ἡ τέχνη δὲν εἶνε ἡ πρώτη φρενὰ ποῦ βρίσκεται «σὲ στάδιο ἀναζητήσεως, ἀναθεωρήσεως καὶ κατευθύνσεως ἐπαναστατικῶν». Ὁ Κομμουνισμὸς δὲν ἔκανε τίποτα νεώτερον πᾶνον σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο. Μονάχα προσπάθησε νὰ «εστρατεύσει» καὶ τὴν τέχνη, κατεβάζοντάς τὴ στὴν πολιτικὴν σὰ μέσο προπαγάντης. Ὅτιε καὶ πιστεύω πῶς; ἡ οὐσία τῆς τέχνης ἀλλάζει μετὰ ὀλες τῆς ἐποχῆς. Οἱ τελευταῖες δὲ «ἀναζητήσεις» τῆς (μόνον μορφικῆς ἢ θεματικῆς) δὲ χρωσάμε τίποτα σὲ τὴν Ρωσσικὴν ἐπαναστάσει. Στὴ ζωγραφικὴ ἐκδηλώθησαν στὸ Παρίσι μετὰ σὲ ἀστικῶτα κόκκοι—Καὶ, στὴ λογοτεχνία στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἱταλία πρὶν ἀπὸ εἰκοσι χρόνια.

7) Δὲν πιστεύω πῶς; πρέπει νὰ καταστραφεῖ τὸ τεράστιον οἰκοδόμημα τοῦ πολιτισμοῦ ποῦ μὰς παρέδωσαν οἱ ἀγῶνες ἀέτητων γεννητῶν, γιὰ νὰ μπει στὴ θέση τοῦ ἀντιπροσώπου περιεχόμενον (ὀπάρχει); μὰ; ἐπαναστάσει; ποῦ μὴ εἶνε τώρα ἐργετῆ, ποῦ βρίσκεται στὴν περίοδον τῶν «πρῶτοτέρων» τῆς πικρῆς ἐπιπέρας, ποῦ μορφα ἀκολουθεῖ κατὰ καταιγίδες φανατισμοῦ καὶ ἰδεολογίας. Βλέπω τὸν Κομμουνισμὸ νὰ μετὰ καὶ νὰ ἐργετῆ γιὰ τὸν πολιτισμὸ ποῦ ἐργεταὶ νὰ γκαρεῖσει, ὅπως μελοῦσαν καὶ ἐνεργῶσαν οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ γιὰ τὸν Ἑθνικὸν Πόλετισμὸν. Βέρδρα. Ἐγὼ ἐνῶ ὡς; καθῆκον μου ἀντίκρου στὴ Γῆ, τὸ νὰ εἶμαι ἕνα μὲν ἄνθρωπος σὲ τὸν πολιτισμὸν ποῦ ἐπὶ τὸν ὁποῖον δουλεύειν καὶ πέθαναν διεικτατομῶρι προγόνου μου ἀνθρώποι.

8) Δὲν ἀνῆκον στὴν παράταξι τῶν σινιτηρικῶν. Πιστεύω—καὶ δὲν ἐπιψα νὰ δουλεύω γιὰ δὲ—πῶς; ἡ σινιτικὴ ζωῆ τραβᾶ πρὸς νέες μορφῆς γιὰ [νὰ βρετὶ τὴν ἰστροπία τῆς]. Τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς δὲ ἰστροπικὸν ἐπὶ πολὺ ἀκόμα σὲ μὴ εἰκονομικὴ διγαρχία, ὅσοι ἡ Μηχανὴς θὰ δουλεύουν μόνον γιὰ τὸν ἰδιοκτήτη. Ἀλλὰ νομιζῶ πῶς; αὐτὸ δὲν προϋποθέτει ἀπαρτίτητα μὴ παγκόσμιον αἰματοχυσία, ἕταν ἀπὸ τῶν ἀδελφοκτόνων πόλεμο, ἕνα τελεωτικὸ ἐξαχρῶλομικὸν νάρχησι τὸ ξαναχτισμὸ ἀπ' τὸ Α. Μοῦ φαίνεται τρέλλα νὰ πιστεύει κανεὶς πῶς; ὄλη τὴν ἐπιφάνεια τῆς ὕδρου γῆς ὄρον οἱ ἴδιοι παράγοντες ποῦ ἀνοῖξαν τὸ ἠφαίσιο τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως. Πιστεύω πῶς; σήμερα μετ' ὀλη τὴν πείση ποῦ ἐξαστῶ τὸ σημερινὸ καθεστῶς; πᾶνον σταθερῶς τοῦ μὲναι ἕνα τεράστιον περιθώριον ἐλευθερίας γιὰ τὸν καθῆνα νὰ προπαγαντίσει τὶς θεωρίες του γιὰ ἕνα ἄλλο καθεστῶς. Ἐγὼ τοῦλάχιστο ἀκούγω ταχτικῶς τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τῆς Μόσχας νὰ προπαγαντίζου κατὰ τὸνδῆμοκοπικώτερον τρόπο τὴν ἐπαναστάσει σὲ τὸν κόσμον, (καὶ ἔχουν ὅλο τὸ ὕψος τῆς ἀλεποῦς μετ' ἡν κομμένη ὀδρᾶ) καὶ τοὺς πιστεύω; τῆς «Σοβιετικῆς πατριδᾶς» νὰ κάνουν τὸ κήρυγμα τοῦ ἐλευθερία. Μετ' ἡμερίδας, μετ' ὀλοδικὰ, μετ' ἡμροσοῦρες καὶ προφορικὴ διδασκαλία φανερῶ καὶ κρυφῶ! Τὸ ἴδιο προπαγαντίζου οἱ ἀγροτικοὶ καὶ οἱ ἀσσιαθδημοκράτες, ποῦ ὅλοι κινῶνται πᾶνον στὴν Μαρξιστικὴ ὄργανωσι τῆς κοινωνικοπολιτικῆς ζωῆς.

Ἐπομένως, μπορεῖ ἡ προκομικία γιὰ τὸν ἀλλαγὴ τοῦ καθεστώτος νὰ μὴ στερῆται στὴν ἐπαναστάσει μὰς μετ' ὀλοφύρας ποῦ κινεῖ ὄς; ὄργανα τῆς ἀνθρώπου ἐξαιριμένους ἀπ' τὴν δυστυχία, ἡ χασισωμένους ἀπ' τὸ κήρυγμα τῆς ἀδικίας, τῆς ἰσφαγῆς, τῆς ἀρπαγῆς;

(ἡ συνέχεια εἰ, ... ἐν 4ῃ σελίδῳ)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 250

Περιοδεύων αντιπρόσωπος
ανά την ύπαιθρον:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ: δραχ.
3 δ στίχοι.
ΓΡΑΠΕΣΩΝ, Ανωνύμων εταιριών,
δραχ. 5 δ στίχοι.
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ. επαγγελματινής
και εμπορικης φύσεως επί 12-
αυτέρω συμφωνία.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Αλληλογραφία
Διαχειρίσεως

Κον Γ. Χαρολαμπίδην. Δι-
καστικόν κλητήρα. Ένταθθα.
Έπανερχόμεθα διά να σάς υπαινύ-
σμεν τό εκ συνδρομής χρέος σας,
αφοσ πάρασαν Έλλοι πάντε μήνες
μετά την τελευταίαν υπόσχεσίν σας.
Κου Σοφοκλήν Χ' Γεωρ-
γίου, Γεώργιον Βλασόβλην,
Σταυροπούλον και Γεώργιον
Πολυζώνην σωφέρ. Ένταθθα.
Σας υπειθυμίζουμε τας υποχρεώ-
σεις και περιμένομεν.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

- Κ. Βάρναλη: Ο Σολωμός χωρίς μετα-
φυσική Δραχ. 30
Κ. Βάρναλη: Σκλάβοι πολιορκημένοι
Δραχ. 35
Πολυλά-Ζαμπέλιου: Γύρω στο Σολω-
μό Δραχ. 28
Παλαμά-Ψυχάρη: Γύρω στο Σολωμό
Δραχ. 28
Κ. Καιροφύλα: Ο άγνωστος Σολω-
μός Δραχ. 35
Κ. Κρουμπάχερ: Βυζαντινή
λογο-
τεχνία Δραχ. 25
Μεσοασιανικά μυ-
θιστορήματα:
α) Έρωτική Δραχ. 83
β) Έρωτική Φωκίας
Δραχ. 35
γ) Όδησός Δραχ. 35
δ) Χριστός Δραχ. 35
ε) Τι είδα στη Ρου-
σία Δραχ. 55
Γαλ. Καζαντζάκη: 11-1 μ. Δραχ. 25
Σ. Χιλιαδάκη: Φυσιολατρία και Σο-
λωμός Δραχ. 15
Μ. Τσιριμάνου: Έκ Βαβυλών Δραχ. 25
Κάλλου: Άπαντα Δώρα Δραχ. 25
Μηλιάτη: Δόλοι και διδάχαι 2 τό-
μοι χρυσόδετοι Δραχ. 125
Παράσχου-Δευκοπαρίδη: Τα ώραιό-
τερα Έλληνικά τραγούδια Δραχ. 40
Δ. Πουρνάρα: Η ιστορία του Άγρο-
τού Κινήματος εν Έλλάδι Δραχ. 40
Όμ. Μπακέ: Η χαρά του
δουλού
Δραχ. 30
Α. Σπανούδη: Ο Άθλητισμός
Δραχ. 25
Π. Πικροδ: Η Έταιρία που κυβέρ-
νησε την Έλλάδα (άδειο) Δραχ. 20
(δωρεάν) Δραχ. 30
Τα παραπάνω βιβλία πωλούνται με
τιμές Άθηνών εις τα Γραφεία μας
παρά του κ. Κ. Καρτέρη.

ΤΑΚΗ ΚΟΝΤΟΥ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

κατά τον Αίσωπο.

Βιβλιοπωλείον «Λεσβιακόν»
Δραχ. 20

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ

εις υννοικίαν Πόρτες. Πλη-
ροφορία εις τα γραφεία μας.

Τας τυπογραφικας
δραχασίας σας
στών «Ταχυδρόμον»

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΜΛΙΕΥΤΙΚΗ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΛΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΑΝΗ (Λεωφόρος Καβέτσου)

Κάθε επίτοκος εύρίσκει ασφάλειαν κατά τον
τοκετόν, άσηψίαν και καθαριότητα τελείαν
και ύπηρεσίαν ειδικώς εκπαιδευθείσαν. Θε-
ραπεία όλων των Γυναικολογικών νοσημά-
των και τής στειρώσεως. Θάλαμοι Α' και Β'
θέρσεως.
Έξετάσεις βεβφών γίνονται καθ' έκαστην 9-12 και 3-5 μ. μ.

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

*** Έπί μιιά βδομάδα ή άστυνομία
της Σαλονίκης έπυόσε ένα νέο, τον
Βασσόπ υλο, που χάθηκε μυστηριω-
δώς.
- Ο νέος αυτός έγραψε και ποιή-
ματα.
- Προχτές άνεκαλύφθη τό κατα-
τόπι του.
- Ο ποιητής άπλώς θυμήθηκε
τήν παλιά ρομαντική σύσταση «δ-
παγα εις μοναστήριον» και τηνπραγ-
ματοποίησε.
- Άνευρέθη στο "Άγιον Όρος
ντυμένος καλογεροπαίδι.
- Καί άνεκαλύφθη άκόμα πώς
ήτανε θύμα έρωτος.
- Άγαπούσε μιιά Άνθούλα Στα-
θοπούλου, που τον άγαπούσε επί-
ση κι' αυτή.
- Καί επί πλέον, έγραφε κι' αύ-
τή ποιήματα.
- Τό κορίτσι έπεξείρησε να εί-
σβάλει στο "Άγιον Όρος διά να ξα-
ναφέρει στα έγκόσμια τόν ρομαντι-
κόν νέον,
- Άλλά δέν τής έπετραπή ή εί-
σοδος.
- Είς τόν άγιον τόπον, ένθα ειδή.
σκειται πώς τό τρι-μωρδ πώς τό τρι-
- Ο Βασσόπουλος δήλωσε πώς
κατέφυγε στο μοναστήρι γιατί... ο
μπαμπάς του δέν του έπέτρεπε να
παντρευτεί τή Σταθοπούλου,
- Καί έκανε βέβηρα πολλά κακώς
ο μπαμπάς του.
- Άν αυτοί οι δύο νέοι έπαν-
τρευόταν, θά έπαναν μονομιάς δυο
νεοέλληνες να ένοχλούν τήν ποίηση
και τούς άνυπόπτους άναγνώστας
της.
- Τώρα που άνευρέθησαν πρέπει
να τούς παντρεύουν ίσοβίως.

*** Στην τελευταία συνεδρίαση
της Ακαδημίας Αθηνών έγινε στα
μέλη της άνακοίνωση απελ τής δι-
άναπαράγωγής διασπάσεως του φαι-
νολοανιδομεθανίου, τό όποιον, ά-
ναλόγως τής... εις τής Ρ περιέχει
προϊόντα διασπάσεως άνήνοητα
εις διαφόρους τάξεις!
- Καταλάβατε;
- Μπίε;
- Τό αυτό συνέβη και με τούς Α-
καδημαϊκούς που άκουσαν τήν ά-
νακοίνωση με ύφος όλότελα σοβαρό.
- Τό μόνο που μπορεί να συμ-
περάνει κανένας είνε πώς ο πόλε-
μος των τάξεων έκηρύχθη και στο
έσωτερικό του φαινολοανιδομεθα-
νίου.
- Καί αυτό είνε τό θλιβερότερο.
*** Προχτές ένας ραδιοφωνικός
πομπός τής Μόσχας, μάς έκανε ένα
χαριτωμένο έφνησιασμα.
- Μιά άρετά ευχάριστη γυναι-
κεία φωνή, τραγουδούσε τή... Σαμω-
τίσινα, ελληνικά!
- Η προφορά ήτανε ρούσικη
μα αυτό την έκανε πιό νόστιμη.
- «Σανιώτισσα με τί ελιές
και με τί μαύρα μάγνια!
- Πώς ή πολιτραγουδισμένη μας
νησιώτισσα έπολιτογραφήθη σήν
μπολοσεβίκια;
- Φαντάζομαι πώς σαυτό συντε-
λεος ή προλεταριακή της άμφισση.
Και με τή μάβρα σάγκαπώ
και με τή λερωμένια!
και με τή ρούχα τή ντουλιά...
*** Για να προστατέψει τούς στα-
φιδοπαραγωγούς της ή Κυβέρνηση
θά υποχρεώσει όλη τήν Έλλάδα και
όλο τό στρατό της
- Να τρώει σταφιλόψωμο όπο-
χρεωτικώς διά νόμου.
- Αυτό [θα πεί παλαιολαβτική
Κυβέρνηση, κύριε Παπανδρέου,
- Θλιβερό έφευρέτα τής... απολι-
τικής του έλαίου».

Τα ωραιότερα τραγούδια

ΤΟ ΠΑΡΚΟ

Τό χαρούμενο πάρκο είχε πάρει
Μέσο στ' άξένοισατο εκείνο πρωί,
Μιά ώμορφιά γιορτινή και μιιά χαρά
Πού ξανά δέ μπορεί να τή βρεί.

Πέρα ως πέρα των φύλλων γλυ-
[στρουσαν
Οι σκιές, μέσ' στο φώς τ' άπαλό,
Κ' έπερνούσαμε έμεις κι' έφιλοΰσαν
Σιγανά τό γυμνό σου λαϊμό.

Τί γιορτή πούταν κείνη! Σαλεύαν
Τά κλωνάρια κι' οι σπίνοι ψηλά,
Όσα λέγαμε οι σπίνοι [τά κλέβαν
Και τά μάναν τραγουδία τριλλά.
Λ. ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Εύθυμες Ιστοριοΰλες

Η ΣΟΥΠΑ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ

Διηγούνται τό έξής άστεϊότητα
άνέκδοτο γιά τό Μεγάλο Δούκα τής
Ρωσίας Παύλου, άδελφού του Τσά-
ρου Αλεξάνδρου.

Ο πρίγκιψ αυτός είχε πάρει μιιά
μέρα να επιθεωρήσει ένα σύνταγ-
μα Καζάκων. Καθώς λοιπόν διέ-
σχιζε τήν αβλή του στρατώνος συ-
βάντησε δυο στρατιώτες που έ-
βγαιναν από τό μαγειρείο διαστών-
τας ένα μεγάλο καζάνι σκεπασμέ-
νο.

- Σταθήτε! τούς φώναξε απότο-
μα ο Μ. Δούξ.

Οι στρατιώτες, άναγνωρίζοντας
τον, άπόβησαν καταγής τό καζάνι
και στάθηκαν προσοχή.

- Φέρτε μου ένα κουτάλι διέ-
ταξε ο Μ. Δούξ. Θέλω να δοκιμά-
σω τό ζουμό.

- Άλλά Υψηλότατε, τόλμησε
να τραυλίσει ο ένας από αυτούς.
Δέν είνε...

- Σιωπή! φώναξε ο Μ. Δούξ.
Κάμε αυτό που σου λέω, κι' άμέ-
σως!

Τότε ο στρατιώτης έτρεξε στο
μαγειρείο και σε λίγο γύρισε με
μιιά μεγάλη κουτάλα. Ο Μ. Δούξ
τήν πήρε με ηρωϊκό ύφος και
διέταξε:

- Σήκωσε τό καπάκι!
Ο δυστυχισμένος στρατιώτης ο-
πάκουσε και ο Μ. Δούξ βούτηξε
τήν κουτάλα στο καζάνι, τήν έγέ-
μισε και κατόπι, φέρνοντάς τήν
στο στόμα του, ρούφηξε τό περι-
χόμενό της.

- Άλλ' άμέσως άνεπήδησε κι'
άρχισε να τρώει με άηδία.

- Τι ζουμί είν' αυτό! φώναξε
αγροεμένως και μαινόμενος.

- Δέν είνε ζουμί, Υψηλότατε,
τό άπάντησε τότε ο στρατιώτης.
Αυτό ήθελε να σάς πω πρό όλιγου
άλλά δέν με άφήσατε. Έπιλωσαμε
τό πάτωμα του μαγειρείου κι' αύ-
τό είνε πλύματα που πάμε να τά
χύσουμε!

Δικαιολογημένη άπελπισία

- Γιατί κλαίς, παιδί μου;
- Χί, χί! Έχασα ένα διδραχμό
στο δρόμο που πήγαινα να πάρω
καρζιμέλες.
- Καλά, πάψε να κλαίς Πάρε
ένα άλλο διδραχμό.
- Χί, χί! Χό, χό!...

Δημοτικά τραγούδια

ΔΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

"Όποιος μάς άποχώρησε άπ' τούτη
[τήν άγάπη,
σαρανταπέντε Σάββατα να κείται
[στο κρεβάτι.

Ο ήλιος όταν πρωτοβγεί έχει σταυ-
[ροστή μέση
όποιος τό πεί να σ' άρνηθώ ή γλώσ-
[σα του να πέσει.

Δέ σ' άπαρνιέμαι γά ποτέ, χρυσό μου
[καλαμιώνα
έξόν κι' αν μου σκεπάσουνε τό σώμα
[μου με χόμα.
(Συλλογή Ν. Βαργιανού)

Ίδέες και γνώμες

- Είνε μεγάλη επιτηδεύτης τό
να ξεύρει καίως να κρύπτει τήν έ-
πιτηδεύτητά του.

- Όταν κάποιος γάπτε μάς:
εδεργήθησε, έχομε καθήκον να σε-
βασθώμε τό κακό που εκ των ύ-
στέρων δυνατόν να μάς κάμει.

- Η σβέρχτης είνε ένα τέχνα-
σμα τής φυσιογνωμίας διά να
κρύπτει τας άτελείας του πνεύμα-
τος.

- Οι άνθρωποι δέν θα ήδύοντο να
ζήσουν επί πολύ εν έπικοινωνία,
αν δέν ήσαν οι μόν τά παίγνια των
δέ.

- Η ζήα έλ κύει τήν εκτίμη-
σιν των έντιμων, άμφ ή τύχη τήν
εκτίμησιν του πλήθους.

Οι συνάδελφοι

"Ένας κύριος, αφοσ βεβήρησε
στο έστιατόριον, έξήτησε να του φέ-
ρουν τόν λογαριασμό, ο έπιτος ή-
τανε πάρα πολύ έξοχικόμενος.

"Έκάλεσε τότε τόν διευθυντή του
έστιατορίου και του ειπε:

- Δέν κάνετε καμμιά έκπτωση
στας συνάδελφους σας;

- Είσθε ξενοδόχος; τόν ρώτη-
σε ο διευθυντής.

- Όχι, είμαι κι' εγώ... λαπο-
δότης!...

Εύθυμες κουβέντες

- Καί μιλάς; διαν κοιμάσαι;
- Όχι. Μιλώω όταν... κοιμούν-
ται οι άλλοι! Είμαι κομφορτα-
σιέ.

Ο συνεχισταρχής στον επί-
τρο:

- Κύριε επίταρε, έχω πεθί-
νει τόσο άνδρες κι' άκόμα δέν
μπορείσατε ν' άνακαλύψετε τήν αι-
τία του θανάτου των.

Ο επίταρος:

- Θά τήν άνακαλύψω, κύριε
συναγματάρχη, έννοια σας. Πού
θά μω πεί; Κι' διόλιτρο τό
σύνταγμα να πεθάνει, εγώ... θά έ-
πιμένω!...

- Μά, επί τέλους, γιατί κλαίς
άκόμα αφοσ σου έδωσα τις 2 δραχ-
μές.
- Χί, χί, χί! Κλαίω, γιατί αν
δέν έχανα τις άλλες, θά έπιπρνα
τόρα 4 δραχμών καρζιμέλες!...

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ"

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ:

- Βιβλίων
Έφημεριδων
Περιοδικών
Καθώς και πά-
σης άλλης φύ-
σεως ένδοτικην
εργασίαν.

Έπιστολογρά-
των, κάρκ-βι-
ζιτ, άγγελτηρί-
ων γάμων και
κηδειών καθώς
και όλα τά είδη
των έντύπων
διά τας Κοινό-
τητας και λοι-
πας διοικητι-
κας άρχάς.

Καλαισθησία, γούστο, επιμέ-
λεια, ταχύτης, τιμαί λογικαί.

ΑΛΕΞ. ΜΠΟΥΒΙΕ
ΤΑ
ΣΕΛΠΙΣΜΕΝΑ
ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

Συναρπαστικώτατο μυ-
θιστορήμα τής εποχής
της Γαλλ. Έπαναστάσεως

Ο πρώτος που κατά πάσαν πι-
θανότητα ήταν ο ιδιοκτήτης ξενα-
ρώτης.

- Τι άγοράτε, κύριε στο φτω-
χικό μου;
- Κάποιος καταδικάμενος, τρώ-
πωσε έδώ μέσα στο μύλο. Τόν εί-
δατε;

- Δέν είδαμε τίποτα.
- Δέν άκούσατε θόρυβο;
- Άκούσαμε μοναχα γαυγίσμα
τα σκυλιού.

- Θά φάξουμε!
- Να φάξετε.

Ο Δαρτώ μένα γρήγορα βλέμμα
που έβριζε στο δωμάτιο άντελή-
φθη έτι δέ μπορούσε να είνε εκεί
κρυμμένος άνθρωπος.

Βγήκε και κατηύθυνε προς τό
εδρόχωρο διαμέρισμα όπου ήταν
τά μηχανήματα. Ταυτοχρόνως σφύ-
ριξε και οι στρατιώτες εισήλθοσαν.

Μέσα εκεί επικρατούσε σιωπή.
"Ένα λεπτό άνειφέγγισμα των νε-
ρών που έτρεχαν κάτω άπ' τήν
φρεναρισμένους τροχούς μόλις επί-
τρεπε να διακρίνει κανείς τά έ-
κείμμενα και τις ακίδες των άνδρω-
πων. Ο Δαρτώ έσκόλασε στήν
ρυφή τής πρώτης κλιμακας και
πό εκεί προσπάθησε να διακρί-
νύρω του. Ηταν βέβηκος ότι
που εκεί είχε καταφύγει ο Τζα-
βός.

Ο Τζακβός πράγματι ήταν
εκεί. Είχεν άχυρωθεί πίσω από
μεγάλα φτερά του μεταίτου
χού και περιμένο άποφασισμέ-
να πούλησει άκριά τή ζωή
του.

Ο επί κεφαλής των άνδρω-
ν προεφώνησε με προσοχή
στοτάδι δίονα έπλησίαζε πρής
μέρος του. Ο Τζακβός έτοιμά-
ζε. Σήκωσε τήν κόρη του που
χεν ήδη άποκριθίσει στήν
λιά του και τήν απέθεσε άνω
ανάμεσα σε δυο δοκούς που
σκόταν επάνω άπ' τό κεφάλι.

Τήν κίνηση αυτή, ένα λεπτό
μάδι που εκίνηθη, άντελήθη
Δαρτώ από τό ύψος τής κα-
του. Σήκωσε τό όπλο και ή-
τοιμος. Ο λοχίας ειχεν ήδη
σει κοντά στον τροχό. Μόλις
με να στρίψει γιά να έρε-
πρής τό πίσω μέρος δυο ήμε-
βραχιόνες τόν άνήρκασαν ά-
μέση. Ταυτοχρόνως ένας α-
λιωμός άνήγγισεν. "Επηρε-
σεν ο παφλοσμός άνθρώπι-
κου που έπεσε μέσα στο
μιιά σειγήμη τό ρέμα που
κάτω άπ' τήν κλιμακρά στή
ήταν σκαρφαλωμένος ο Δαρ-
τέβιος κι' ένα λευκό σκυλί
διού. Ο Δαρτώ, δίχως να
λεπτό, κατέβηκε άπ' τήν
και βούτηξε στο νερό. Εί-
πανεληγμένους με τήν
διασώσει τό παιδάκι. Δέν
βιασε, όμως, να έβρει
τήν επιπλωσαν σκυλί
πήρε και βγήκε κολυμπή
άντικρυφή άκτη του ποτα-
μού.

Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Τήν όρα που διεβή
μέσα στο κρηπίδωμα
τά γεγονότα που διήγη
προηγούμενο κεφάλαιο,
καμπερούλα που διέμει
έλάμβανον χώραν άλλε

Μόλις βγήκεν ο Δαρ-
τέβιος από ο κρηπίδωμα
χανημάτων ο ένας άπ'
χωρικός που φαινόταν
κι' ο ιδιοκτήτης τράβη-
κοντά του και τόν ρώ-
τησε:

- Πού τόν έβραλε;
- Κάτω στον τρο-
χόν ο άλλος που τό
έβγαίνε πώς ήταν πρής
- Δέν θά τόν έβρι-
κατέλληλο!

- Γιατί δέν τόν έ-
πίσω μέρος;
- Θά μάς έδίσει
και οι στρατιώτες.

- Άραγε τόρα;
- Μω φαίνεται
γουν τή σκάλα, άπώ-
γιάς στήνοντας τή
- Ο Θεός να
έβρουν! Τά κακόρα
κάρια με τή θυσία
γιά τή δημοκρατία.

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
Τὸ ἔκαμα αὐτὸ γιὰ νὰ εἶδῃ καὶ ν' ἀναπαύσῃ ἐν τῇ μεταξὺ ἡ κ. Μίνα ἀπ' ἐνὸς καὶ ἀπ' ἐτέρου νὰ μὴ θοῦν καὶ νὰ συνεχίσω τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ τρομεροῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἄρχερ.

Ἐπὶ τὸν δὲ ἐδιέβασα ἐλόκληρον. Καὶ βρῖσκοναι πλέον σὲ μὴ ἀλλόκοτη κατάστασι. Δὲν ἔβρω ἂν αὐτὸ πὸς αἰσθάνομαι εἶνε θάμβος, κατὰ πλῆξιν ἢ ὄργην. Πρόκειται μᾶλλον περὶ ὄργης. Δὲν βλέπω τὴν ὄραν πλέον ν' ἀρχίσαι ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ τέρατος, πὸς μὰς ἀπροξένησε τόσας συμφορὰς. Τώρα πῶς γινώσκω καὶ ἐγὼ περὶ τίνας πρόκειται. Γινώσκω πῶς εἶνε αὐτὸς ἐναντίον τοῦ ὁμοίου ἢ ἀστρατεύσομαι. Ὁ Κόμης Δράκουλας!... Ἐνὸς βρυκόλακα; ἢ Ἐνὸς κολασμένου! Ἐνα τέρας!

Ὁ Θεὸς νὰ μὰς βοηθήσῃ νὰ τὸν ἐξοτιώσομε. Εἶναι ἀδύνατον νὰ σμυθεῖ ἀλλέως...

Ἐκαμα αὐτὰς τὰς σκέψεις ἐταν μὲν χτύπησαν ἐπὶ τὴν πόρτα. Ἦταν ἡ κ. Ἄρχερ. Ἐμῆκε δὲ χυρυσμένῃ, ἂν νὰ εἶχε κλάψῃ ἀκριτὰ. Τῆς εἶχε δώσει τὸ φωνόγραφο καὶ ἄκουε τὴν ἀφήγησίν μου τὴν σχετικὴν μὲ τὸν θάνατον τῆς Δουκίνας. Τῆς εἶχε ἀπεκρῦψει ἑμὲ τὰς μετὰ τὸν θάνατον τῆς φιλίας τῆς περιπέτειας.

— Σὰς ἐλύθησα, κυρία, τῆς εἶπα.

— Ναί, ἔχετε δίκιο, ἐλυπήθηκα πολὺ. Ἀλλὰ ἐμπροσὶ νὰ τὰ μάθω ὅλα. Ἐκλαψά περὶ γιὰ τὴν ἀγωνία καὶ τὰ δάκρυα τῆς δυστυχισμένης μου φιλίας.

— Κι' ἐγὼ ἐδιέβασα τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου σας καὶ τὸ δικό σας. Εἶμαι κατὰ πλῆξιν!

— Ἐγὼ νὰ σὰς κάμω μὴ παρακλῆσαι ἀκόμη, κ. Σοῦαρδ.

— Εἶμαι εἰς τὰς διαταγάς σας.

— Ὅθ' ἤθελα ν' ἀκούσω καὶ τὴν συνέχεια τῆς ἀφηγήσεώς σας, τὴν σχετικὴν μὲ τὰ γεγονότα πὸς συνέβησαν μετὰ τὸν θάνατον τῆς φιλίας μου.

— Ἐβίασα.

— Ἡ κ. Ἄρχερ τὸ ἀντελήφθη.

— Ἀκούσατε με, εἶπε. Ὁ ἀναγκασθὼ νὰ σὰς κάμω τὰς ἰδίας παρακλήσεις πὸς σὰς ἔκαμα καὶ προηγουμένως. Δὲν πρέπει νὰ μὴ κρύψετε τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, τώρα πὸς ἐδιεβάσατε τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συζύγου μου καὶ εἶδατε τί γινώσκω. Μὴ διστάζετε. Ὅθ' εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐπὶ τὸν ἀγὼνα σας καλὴ σύμμαχος. Ἐγὼ καὶ ὁ Ἄρχερ μάλιστα ἀρχίσαντες ἀπὸ τῆμερὸν τὰς ἐνεργείας μὰς ἐναντίον τοῦ κόμητος. Ἐρευνήσαμε ἐπὶ τὸ ὄμμα νὰ μάθωμε πὸς διέμενε, πὸς κρύβεται. Μὴ γυναικῶν σ' αὐτὴν τὴν περιστασίαν δὲν εἶνε ἀχρηστὴ!

Μ' ἐκούτατε τόσας ἰκετικαῖς, μὲ παρακαλοῦσε τόσο θερμὰ, ὥστε ἀναγκάσθηκα νὰ δεχθῶ.

— Ὅθ' ἱκανοποιήσω, τῆς εἶπα, τὴν δικαίαν σας περιέργειαν, κυρία Ἄρχερ. Ὁ Θεὸς νὰ μὴ συγχωρήσῃ ἂν κάμω λάθος ἐπὶ τὴν περιπέτειαν αὐτὴν. Ἐχετε δίκιο. Ὑπάρχουν ἀκόμη τρομερὰ πράγματα ἀγνωστά γιὰ σὰς. Ἀς δευτερώσομεν καὶ θὰ φέρω κατόπιν τὸν φωνογράφων ἐπὶ τὸ σπουδαστήριό μου.

— Ἡμερολόγιον Μίνας Ἄρχερ.

Σεπτέμβριου 20 — Ἐδειπνήσαμε μὲ τὸν κ. Σοῦαρδ ἡσυχᾶ σιωπηλοὶ καὶ εἰς ὅς, θυσιάζοντες ἐπὶ τὰς σκέψεις μὰς. Μετὰ τὸ δεῖπνον περᾶσαμε ἐπὶ τὸ σπουδαστήριό μου. Ὁ ἰατρὸς ἔφερεν ἐκεῖ τὸν φωνογράφων καὶ μ' ἔβαλε νὰ καθίσω ἀναγκαστικὰ. Ὁ φωνογράφος ἀρχισε νὰ λειτουργεῖ. Ἀκούω πλέον τὰ γεγονότα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἔλαβον χώραν κατόπιν τοῦ θανάτου τῆς Δουκίνας. Ἦσαν κατὰ πλῆξιν, ἐτρομα, ἢ καρδιὰ μου ἐσφίγγετο. Ἐξέφυγε ἕνα ῥιγὸς συνεκλόνησε τὸ σῶμα μου καὶ λιποθύμησα. Ὁ κ. Σοῦαρδ ἔσπευσε νὰ μὴ δώσει νὰ πῶ λίγα μὴράντι. Συνήλθα.

— Ἐγὼ ἀφορμὴ νὰ τραχηλήτε, μὲ εἶπε.

— Ὅχι, σὰς παρακαλῶ, συνεχίστε.

Συνεκρατήθη καὶ ἄκουσα τὴν ἀφήγησιν τοῦ κ. Σοῦαρδ ἐπὶ τὸ φωνόγραφο ὡς τὸ τέλος. Δάκρυα κυλοῦσαν ἀπ' τὰ μάτια μου. Ἡ ἀτυχὴς Δουκίνα! Πόσο ὑπέφερε!...

Ἐξήγησα ἀπὸ τὸν κ. Σοῦαρδ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀντιγράψω τὸ ἡμερολόγιό μου καὶ δὲν μὴ ἠρνήθη.

Ἐφρόντισα νὰ στείλω ἐν τῇ μεταξὺ τηλεγράφημα ἐπὶ τὸν Ἰωνάθαν, ἐπὶ τὸν Ὀδύμπι, νὰ ἔλθῃ. Ἐπεριμένετε καὶ τὸν κ. Βὰν Ἐλαγγ, τὸν Ἀρθούρον καὶ τὸν Κουτίνου Μέρρις.

Ἐνέλειστα κατόπιν εἰς τὸ δωμάτιό μου ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν ἀντιγράψιν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ κ. Σοῦαρδ.

— Ἡμερολόγιον τοῦ ἰατροῦ κ. Σοῦαρδ.

Σεπτέμβριου, 30. — Ὁ κ. Ἄρχερ ἔφθασε εἰς ἐνὸς ἀρβῶν. Φαίνεται ἀνθρώπος ἔξυπνος, τελεμηρὸς καὶ δραστήριος. Γιὰ νὰ καθορθώσῃ μάλιστα νὰ διασωθῇ τοῦ πύργου τοῦ Δράκουλα, θὰ πῶ πὸς εἶναι ἐκτάκτου δραστηριότητος.

Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν ἑμὲ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τὸν ἐφανταζόμην εὐρωστὸν καὶ ρωμαλέον. Καὶ εἶδα μπροστά μου ἕνα τζέντλεμιν!

Ἐμείνωμε ὀλίγον μὲτ' αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἀπεσῆσαν μὲ τὴν σύζυγό μου ἐπὶ τὸν διαμερισμὸν τῶν. Πρόκειται νὰ τοῦ διαβάσῃ τὸ ἡμερολόγιό μου καὶ νὰ συνεκτιμήσῃ, μὲτ' ὅσα νεώτερα διαφωτιστικὰ στοιχεῖα ὑπάρχουν γιὰ τὸν κόμητα, προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν ἐναντίον του.

Ὅταν ἀργότερα ἦλθον εἰς συνάντησίν μου ὁ κ. Ἄρχερ μὲ εἶπε ὅτι οἱ ἐρευνᾶ τὰς ὁμοίας ἔκαμα ἐπὶ τὸν Ὀδύμπι, δὲν πῆγαν χαμῆς. Ἐμαθε πὸς μετέφεραν τὰ κιβώτια τοῦ Δράκουλα, μὲσα ἐπὶ τὰ ὄπλα ὑπάρχει χῶμα ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν προγόνων του. Ἐντὸς τῶν κιβωτίων αὐτῶν κοιμᾶται ὁ κόμητις τῆν ἡμέραν.

Μέρος τῶν κιβωτίων μετέφερον ἐπὶ τὴν πλάκιν, μεσημεριανῆς, ἐρημον οἰκίαν πὸς βρῖσκεται ἐπὶ τὸν φρενοκομεῖον. Μόλις τὸ ἔμαθα αὐτὸ ἐνένησα πολλὰ πράγματα καὶ ἰδίως τὸν λόγον τῶν παραληρημάτων καὶ τῶν ἐξέψεων τοῦ μανιακοῦ Ρένφιλδ.

Κατόπιν ἔβλεπον αὐτὸν εἶνε ἀπαράλητον νὰ ἐπισκεπθῶ τὸν Ρένφιλδ. Ὅθ' ἤθελα νὰ δῶ σὲ ποῖα κατάστασι εὕρεται σήμερον. Διασθάνεται τὸν κόμητα, ἐταν καταφεύγει νὰ κοιμηθῇ ἐπὶ πλάκιν ἄρημικὸ κίτριον;

Ἐτρέξα ἐπὶ τὴν κλινικὴν καὶ πῆγα κατ' εὐθείαν ἐπὶ τὸν δωμάτιον τοῦ Ρένφιλδ. Τὸν βρήκα νὰ κάθεται ἡσυχῶς ἐπὶ τὸν κρεβάτιο του. Αἱ ἐξέψεις τοῦ ἔχουν περάσει. Δὲν μιλᾷ πλέον περὶ τοῦ καθένου του, ὅπως μὲ εἶπαν οἱ νοσηκομοί.

Ἐκάθησα ἐπὶ τὸν καὶ προσπαθήσα νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ μὴ μιλῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Τὰ εἶχε ἔμωσ λησμονήσει ὅλα. Μὲ διεβεβαίωσε, ὅτι εἶνε ἐντελῶς καλὰ πλέον.

Πραγματικῶς ἢ κατὰ τὴν ἐπιπέδον εἶνε δολιχομένη. Φαίνεται πὸς ὁ κόμητις δὲν θὰ ἦλθε πρὸς ἀρκετὸ καιρὸ ἐπὶ τὸ πλάκιν καταφύγιό του γιὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡσυχῶς ὁ Ρένφιλδ καὶ νὰ μὴ διασθάνεται τὴν προσέγγισίν του.

Πὸς νὰ εὕρεται ἑμὲ ὁ κόμητις καὶ εἰς τί ν' ἀσχολεῖται; Πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀμέσως τὰς ἐρευνας μὰς πρὸς ἀνέυρεσίν του. Ὁ Θεὸς γινώσκῃ ἂν δὲν ἐξέλεξε ἡσυχῶς νὰ μὴ, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀτυχῆς Δουκίνας.

Ἐπιτεύσομαι ἐπίσης, ὅτι δὲν καταφεύγει συχνὰ ἐπὶ τὸ παλαιὸν, ἐρημικὸ κίτριον, τὸ εὐρησκόμενον παραπλευρῶς τῆς κλινικῆς μου. (Ἐχει συνέχεια)

Ἡ Οἰκὸν. Βιομηχ. Ἐλαρ. Σιγαρέλλων ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ μίαν μεγάλην μερίδα καυνοσιῶν, συνυδιωμένων εἰς Σιγαρέλλα Ἀγρωίου ἔνδεκα δραχμῶν, ἔδωκεν εἰς κενεχοφορίαν τὸ νῆον Σιγαρέλλον Ν^ο 7 Δρχ. 11.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ
«ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.»
ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
Τὸ μοναδικὸν ΕΞΠΡΕΣ
«ΑΛΜΠΕΡΤΑ»
Τὸ ταχύτερον ἐξ ὅλων διαθέτων ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων πὸς παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάτην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια τῆς καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μὰς ἐκαστὴν ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ
ΧΙΟΝ - ΠΕΡΑΙΑ
ΑΝΘΕΙΣ - ΕΥΜΑΡΕΙΑ - ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ
Χορηγοῦνται ἐκπεώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις ἐκ ΠΑΤΡῶΝ καὶ ἐκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» 10 Μαρτίου ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ.
Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς κ. κ. Ἐπιβάτας ὅπως ἀποφύγουν τοὺς Μελίτας τοὺς ἰσχυρισμένους ὅτι εἶνε Πράκτορες τῆς Ἐταιρείας, ἐνὸς διὰ τὴν βεβαίαν ἐξασφάλισιν, τῶν θέσεων τῶν δέον ν' ἀπευθύνωνται οὗτοι ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὑπερωκεανέων εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν καὶ μόνιμον Πράκτορα τῆς «ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ» διὰ τὰς Νήσους Ἀέσβον καὶ Λήμνον
κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ
Τὰς διαφημίσεις σας ἐπὶ τὸν «Ταχυδρόμο»

ΔΕΞΙΑ Ή ΑΡΙΣΤΕΡΑ; ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ!

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
 και της φανταστικής Ισοπέδωσης, αλλά σε μία μάζα πού κινείται λιγότερο από τα ένστικτά της και περισσότερο απ' την προσηγορία του Νοσ. Αυτή η μάζα θα μεγάλωνε — όπως και μεγαλώνει — θύελλα ως πού η μετάβαση στη νέα πολιτικοκοινωνική μερφή θα γινότανε ως θέληση πλειοψηφική. Τούτο θα είχε ως συνέπεια: 1ο. Την αποφυγή των άγριότητων και των κτηνωδιών της Ρωσικής επανάστασης και 2ο, την άχρηστευση της τρομοκρατικής δικτατορίας, πού πατάει κάτω απ' τη μπότα της τα μιλλιούνια των Ρώσων χωρικών σήμερα ακόμα.

9) Δεν πιστεύω πώς η individualité απέχει πολύ απ' την personalité στην κατάργηση των παλαιών αξιών μέσα στη Ρωσία. 'Επι του προκειμένου βλέπω τα εξής: 'Η «ατομικότητα» και η «προσωπικότητα» καταδικάζονται στη Ρωσία όταν δεν υποτάσσονται — όχι στην ομαδική προσπάθεια, (αυτά είναι λόγια) αλλά — στην ατομικότητα και την προσωπικότητα που κυριαρχεί περιοδικά μέσα στα ρωσικά κομμουνιστικά κόμματα που δικτατορεύει στη Ρωσία. 'Αποδείξεις: 'Η έξορία διαφόρων κομμουνιστών άρχηγών και ήρώων της επανάστασης, από άλλους πού έχουν προσωπικότητα ισχυρότερη απ' την προσωπικότητα των άβυσθων των. 'Απολύστατα τους βάζουν κάτω, πέρνουν στα χέρια τού καμουνιού του άμαξά, και οδηγούν την κομμουνιστική νταλικά σύμφωνα με την κατεύθυνση πού υπαγορεύει η δική τους, ή προσωπική, ή ατομική, ή υπερπροσωπική ιδιοσυγκρασία.

10) Εύχαριστώ θα έθετα και για την έλευση και τη ζωή του ατομισμού μου και όλων των άρχηγών μου προσώπων αν πιστεύω πώς αυτό θα κάνει πού εύτυχημένο το σύνολο της ανθρωπότητας. Μα αυτό δεν τού πιστεύει ούτε ο κ. Δεσποτόπουλος. 'Ομολογεί πώς ο Κομμουνισμός δεν κάνει παρά «ανάχτησις». Και ε-ε ή άλληθια. Μόνο πού τις κάνει με τον άκνηρωμένο τρόπο πού φανερώθηκε στην Ιστορία.

11) 'Ετην πάλι, την πειθαρχία, την όργανωση τα δέχομαι. 'Αδυνατώ να δέχτώ τού φόνου, τή δολοφονία, τον πόλεμο, την κλεισιά, τού δεχάλλωμου τού κτήνους, τού «δόγμα» (πού μου προσβάλλει την ανθρωπότητα, υπόσταση) ως συνθήματα εύτυχίας της ανθρωπότητας. 'Η έλευση της σκέψης, πού την καταργεί τού Κομμουνιστικού Κόμματος, μου είναι πολύτιμη όσο κ' η ζωή.

12) «'Η σκέψη σου είναι σκεπτικισμός» γράφει ο κ. Δεσποτόπουλος. Χωρίς άλλο. Δεν είναι κοινωνιολόγος για να βρίσκω λύσεις κομμουνιστικές. 'Απλώς προσπαθώ να προσαρμόζομαι άντικρου στα προβλήματα πού άντικρούω κατά τρόπον εύθύν. Μόνο οι φανατικοί ή οι πολύ άπλει επιτρέπεται να μη άμφιβάλλουν. Και για τούτο αυτό είναι πάντοτε τα όργανα κάθε ανθρωποφαγής. Κάποτε χρημάτια και γώ απ' τούς φανατικούς και ξαίρω.

13) Δέ μπορώ να μιλήσω εύτυχώς για τόν Γκάντι με τού ίδιου εύθυμο ύφος πού μεταχειρίζεται ο κ. Δεσποτόπουλος. 'Ο Γκάντι είναι ή συνισταμένη της προσπάθειας έκατοντάδων έκκατομμυρίων σκλάβων. Δεν είναι τρομοκράτης. Είναι ένας πού μεγάλος άνθρωπος για τόν Ρομάλιν Ρολάν και για μένα τόν ταπεινόν δημοσιογράφο. Είναι σχεδόν Χριστιανός. «Μετά Χριστόν προφήτης» λέει ο κ. Δεσποτόπουλος. 'Ασέβεια! Αυτός δέ μη τρομοκράτης τρομοκρατεί σήμερα την 'Αγγλία, ή όποις γράφει σταπαλιά της τού παπούτσιά όλη την Κόκκινη Στρατιά της Ρωσικής Δικτατορίας.

14) 'Ο Χριστιανισμός δεν είναι πολιτικόν σύστημα, ούτε τού ζητά κανένας σήμεως λύσεις για προβλήματα δικαιοσύνης, όργανώσεως παραγωγής κλπ. Τό αντίθετο είναι ζήτημα φαντασίας. 'Η «μη δια» όμως βήγει απ' τα σπλάχνα του. Κι αυτό είναι ένα σύνθημα πού προτείνει λύσεις. 'Ο Γκάντι έκανε από την «μη δια» μία κομμουνιστική επανάσταση.

15) 'Ο κ. Δεσποτόπουλος παρανόησε τή φράση μου «έκ άποτροπιάζουσι οι τυφλοί λαϊκές μάζες όταν δρούν κατά τού ένστικτά τους.» Και όμως είναι άρκετά διαυγής.

Είδη έχω τις μάζες να δρούν κατά τού ένστικτά τους. Και δέ θέλω να τού ξαναπώ, για όλα τα «σχέδια» των κοινωνιολόγων της Ρωσίας. 16) 'Επίσης, ο κ. Δεσποτόπουλος τή φράση μου για τή «νέα τάξη πού δημιουργείται στη Ρωσία» απ' τούς δικονομικούς και επιστήμονες» σε τρόπο πού με περιστεύει σχεδόν να όργίζομαι γιατί μία φορά δικαιεί έναν τόπο και ή καυμένη ή... Διανόηση. Στην όκρια μου ήθελα να πώ τα εξής: 'Ο κομμουνισμός κινεί ως σημάδι του την κατάργηση των τάξεων. Και μία τάξη. 'Η μάλλον μία τάξη. Τό προλεταριάτο. 'Εγώ λέω πώς έρχεται κιάλα μία τάξη στην όποια ή «πό τήν όποια» δουλεύουν οι προλεταριοί. Τούς γραφειοκράτες των Σοβ.έτ. Λέω άκόμα πώς μόνο τού προλεταριάτου δέ ρωτάται στη Ρωσία. Αυτό μονάχα «έκτελε-» τή πενταετή «σχέδια», δουλεύοντας δώδεκα ώρες μέσα σε μεταλλεία, όπως οι Αιγύπτιοι δούλευαν στις πυραμίδες. 'Από πάντων τους κάθεται μία μειονότητα επιστημόνων, μηχανικών κατά 80 οί, οι όποιοι βαστούν τού μελόδι και άκνουν σκεπτικιστές: «'Ω; τού τέλους τού Μάρτη, λόγω χάρης, θα δρούν τούτοι τόνοι κάρβουνο για να πετύχει ή τάδε πρόβλεψη, τού πενταετούς.» 'Ω; συνέπεια έρχεται μία έντολή σένα Ρούσικα χωριά να κατεβαί στα άνθρακωρυχεία, ή να αυξήσει τις ώρες της έργασίας του. ('Ομολογείτε τα αυτά στού; 'Αγιστώσιες μεταξήθες άι τομάτες.) Αυτή ή «δικαιόση» των «μηχανικών» μου είναι άνυπόφορη. Μυρίζει άμερικανισμό από μ'άλλια μακρύν.

17) Πιστεύω πώς πατέρι νέα άριστοκρατία τού Κομμουνιστικού Κόμματος της Ρωσίας; δεν θα περαδώσει την άρχή τού λαό θεληματικά: 'Ορίστε, περάστε. Κιταργούμε την τρομοκρατία. Δότι άμέσως δέ λαός θα τούς έφαγε, όπως έφαγε τούς άλλους με τού «φασολογικό» τρόπο της επανάστασης.

18) 'Εγχαίω «ή μηχανικότητα» δέ μου λέει αλλά ή μηχανικότητα μου είναι μισητή. Φαίνεται πώς δεν άκνηρώθηκε άρκετά καθάρως ο κ. Δ. να δει τή φράση μου σχεδόν σε μία άνεση. 'Αναλώ λοιπόν. Μηχανικότητα έννοώ την διάθεσή μου για την πάλη πρός επικράτηση τού κατευθύνσεως στις όποιες πιστεύω. Μηχανικότητα την κτηνώδη έκάνοτη για να ξαναμετάσω σε μία «μάχη». Πιστεύω πώς ή σφαγή μπορεί να λείψει χωρίς να λείψει ή πάλι.

19) Δέχομαι τή δυναμική ύπόσταση της Ζωής και κατεδικάζω τή στατική. Μόνο πού δεν ξαίρω στατικώτερη μορφή της Ζωής από ένα πτώμα ανθρώπου. 'Ο κ. Δεσποτόπουλος θαρρώ πώς σφάλεται τρομερά αν πιστεύει πώς ή ζωή προχωρεί με επαναστάσεις. 'Η ζωή άπλως όρσκει νέες μορφές για τις νέες προσαρμογές. Τά φύλλα τού δένδρου θα μαραθούν και θα πέσουν μόλις τού είνε όχρηστα. 'Αν κάποτε πέριστε μία θέλλα και τάρριξε πεσοκόβοντας μαζί και τού κλάδι, αυτό δέ σημαίνει πώς πρέπει να κάνουμε κανόνα την καταιγίδα.

20) 'Ομολογώ πώς δέ μπορώ να καταλάβω πώς θα σκοτωθεί ο πόλεμος με ένα νέο Πόλεμο, πού θα είναι πάλι δ... τελευταίος, και πού θα πρέπει να έχει προέκταση επάνω όλη την ύδρόγειο, σ' όλες τις όφους, ως πού να περάσει όλη ή ύδρόγειος κάτω απ' τή Δικτατορία τού όηδεν προλεταριάτου για άγνωστη σειρά έτών «ήθειας». Και όλο αυτό τού κοιμητήριο θα γίνει για να κάνουμε «ανάχτησεις» για την εύτυχία τού ανθρώπου. 'Οχι Εύχαριστώ.

21) Δεν πιστεύω «σωστό τού να άρχει ή Θεοκρατία, ή 'Αριστοκρατία, ή Μπουρζουαζία, και μη σωστό τού να άρχει ή διανόηση». Δεν άπάρχει σωστό και μη σωστό στις Ιστορικές ανάγκες. 'Υπάρχει όμως στα άτομα, και είναι σχετική με την «ατομική άλήθεια» τού καθενός. Αυτή ηγάζει απ' την ιδιοσυγκρασία του. Και είναι κατάρτηση των ψυχικών και πνευματικών τού δυνάμεων. Δεν είναι έτοιμο κοστούμι.

22) Κάνει κανένας ό,τι μπορεί, ή πρέπει να κάνει ό,τι μπορεί, για να νανηγήσει άντικρου τού έαυτού. Αυτό είναι όλη μου τή ζωή και μου είναι δύσκολο ναλλάξω τώρα πού είμαι στην πύ μεστή άνδρική

μου ηλικία. 'Αν αυτό είναι «καθαρή φιλολογία» — μεγάλη ή μικρή ή μέτρια — δέντ' ξαίρω. Ξαίρω όμως πώς άι πιστεύω στού κομμουνισμό για κομμουνιστή κίνημα, ή λάβδαινα μέρος έμπράκτως. 'Ο κ. Δεσποτόπουλος δέ θάναθητ πώς μέσα στην 'Ελλάδα κανέναν δικονομικό δέ σκοτώθηκε στις δικαστικές πρόβες μάχης πού γίνονται με τούς χωροφύλακες κάθε λίγο, για να συντελέσουνε στού αίμα οι άνδικοί τρομοκράτες. 'Η «εί στέλνουνται μόνο άπλοϊκοί τύποι φανατισμένοι».

23) Δέ θεωρώ έντιμο πράξι τού να στέλνει κανένας με ήσυχη καρδιά τούς άλλους στού έμπρόλο πόλεμο, στή σφαγή και στού θάνατο χωρίς να βάλει πρώτα τόν έαυτό του και την οικογένειά του μπροστά. Αυτό έχω θεωρή «φιλολογία καθρή» ή μάλλον «άκαθαρτη κήτις».

24) Τι θα πει «χρέος μας να βοηθήσομε τού κατ' δύναμη» για να όρσει ο Κομμουνισμός; Κομμουνισμός; Ίσον = κηλίωση τού καθεστώτος με ένσηλη δια Κομμουνισμός = 'Επανάσταση. Τά άλλα είναι Δημοκρατία, Σοσιαλδημοκρατία, Σοσιαλισμός κ. τ. ρ. Λοιπόν «βοηθή» τού κατ' δύναμη» στή μάχη περιέχει κομματικισμό. 'Η θα πολεμήσει; ή όχι. Τό ίδιο «δοηθόσαν τού κατ' δύναμη» στούς έθνικούς πολέμους; όλοι οι έξυπνοι τού μετόπισθεν. Με άνη άζει «ού κατ' δύναμη». Οι Ρώσοι επαναστάτες και οι προσηναστάτες δεν νικήσαν με «ού κατ' δύναμη». Τό ίδιο κ' οι χριστιανοί. Μα τώρα ο Κομμουνισμός είναι πύ «πολιτικόν κόμμα» με όδες τις άθλιότητες της πολιτικής και της μηροπλατικής.

Με τούς ρήτορες σου, με τούς μισθωτούς του επαγγελματίες κομμουνιστές, με τούς άρλουμπολόγους άρρογράφους σου, με τούς λογοτεχνικούς προσηναστάτες σου, με τή έπιδοματ' σου κα' με τή στείλη των άποδείξεών σου. Και κυρίως με τις δυο αιώνας Γάβειστος. Τού; 'Εξυπνού; και τού Κορβ'ίνου. Πότε θάρρη δέ ο Μάρξ πού θα καθόρσει την πύλη άντων των δυο Τάξεων; Είναι οι δυο αιώνας τάξεις πού χωρίζουν την ανθρωπότητα πραγματικά με όλα τα καθεστώτα, νού και άει και εις τούς αιώνας των αίωνων. — 'Αμήν.

Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣΦΑΓΗΣ ΤΗΣ ΣΑΓΓΑΗΣ

'Αν και πηρήθον άρκετά ήμέρες από την σαιγήν τής έκρήξεως των άμικτηρών τρυφών τής Σαγγάης, τρυφών άι όποια μετέβαλον την κινεζικήν μεγαλούπολιν εις πραγματικήν κόλασιν, τώρα μόλις έφθασαν λεπτομέρειαι τής τρυφώδους αυτής.

'Ο άνταποκρητής τού «Ντιν'ηλου» 'Εθ'ρη» περιγράφων τας άμικτηράς σηνάς εις τούς όρόμους τής Σαγγάης άναφέρει μεταξύ άλλων και τά εξής:

Τό μίσην των Κινέζων έναντίον των Ιαπωνίων έφθασε εις τοιούτον όξύ σημειον ώστε και αυτοί άκόμω μη άι γυναίκες δέν εδίστασαν να λάβουν τά όπλα και να πολεμήσουν με καταπληκτικόν θάρρος εις τούς όρόμους τής Σαγγάης.

Τό πολεμικόν μένος των κινεζικών εφεδηλώθη από τής παρημονής των μάχων ός ήρχισαν άι διαδόσεις περι επικειμένης Ιαπωνικής έπιθέσεως.

'Επί κεφαλής των γυναικών αυτών είναι μία φοιτητρια τής Νηπιακής ή δεσποτικής Λ'αν Τσιν-Τσιν. 'Η νέα αυτή είναι πού μορφώθη και όμιλει άπειρίτως την άγγλικήν και την γαλικήν.

'Ο άνταποκρητής μιάς άλλης άγγλικής έφημερίδος περιγράφων τας μάχας τής Σαγγάης άναφέρει τά ακόλουθα.

Επανακάμψαντος

έξ Εύρώπης τού κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως, άναχωρεί ήδη διά την Εύρώπην άις χασομερήματος ο κ. Αντιπρόεδρος. Τά άναθεματισμένα «ένδικα» συμφέροντα τού άπαιτούν, βλέπετε, να μεταλλάξωνται οι σωτήρες εις τού ξέρον!

Τά «Εσπερινά Νέα»

τού Λοιδίνου άσολούμενα κάπως χιουμοριστικά με τού νέον ταξείδι τού γνωστού πράκτορος των Εύρωπαϊών τενογλύφων κ. Νιμάγερ εις την 'Ελλάδα, χαρακτηρίζουν τόν άνθρωπον αυτόν ως «μάγον» άκαλαβόντα ως επαγγελματήν δια θαυματουργών τακτοποιήτων των οικονομικών διαφόρων... «στατάλων» λαών.

Εις δικαίωμα ενός έτους, λέγουν τά «Εσπερινά Νέα», ο Νιμάγερ έπραγματοποίησε τρία λαοσώτηρια ταξείδια.

Πήγε κατ' άρχας, στην Αυστραλία από εκεί στή Νέα Ζηλανδία και κατόπιν στή Βραζιλία. Τώρα πρόκειται να κάμει θεραπευτικήν έπέμβαση επί τής 'Ελλάδος και άκολούθως θα πάει στην Αίγυπτο.

Τί λέτε; 'Υστερα απ' τά σχόλια αυτά δέν σάς έρχεται διάθεση να... κλαύσετε για τή μοίρα τής βενιζολοδερνικής 'Ελλάδος;

Τό κόμμα

των Φιλελευθέρων υπέδειξεν ύποψήν εν γένει τής δημοτικής έκλογής τού Περικώς τόν γνωστόν πολυκατομμυριούχον μεγαλοβιομηχανον Μεταξάν. 'Ο παύθεις βενιζελικός; όμηκρος δέ όποιος, ως γνωστόν κατέκλεψε τού ταμειον τού εν λόγω Δήμου ήταν Τρυπεζίτης. Φαίνεται να έχει κανείς πού τή μέτρον εν λόγω Δήμου ήταν Τρυπεζίτης. Φαίνεται να έχει κανείς πού τή μέτρον εν λόγω Δήμου ήταν Τρυπεζίτης. Φαίνεται να έχει κανείς πού τή μέτρον εν λόγω Δήμου ήταν Τρυπεζίτης.

Η 'Αθηναϊκή

συνάδελφος «'Ημέρα» γράφει: «'Επελάωσαν ή Κυβέρνησις με τή μέτρον πού έλαβε τής προσασίας τού έλαίου.» (Όταν συνεζητήτο δέ οργανισμός έπαιμεν τι θα έγινετο αλλά ή κυβερνήσις δέν ήκουσε

καμμίαν άντίρρησην. Τώρα αντιμεπιζει δυσχερείας άυπεροβλήτους. Τι θα γίνει διά τούς άμικτες παραγωγούς; αλλά και διά τας εισπράξεις τού Δήμου; άι όποια άνεκρόθησαν; 'Επιτροπάι και συμβούλια καταρτίζονται και άσολούται. 'Αν δέν έπιδεινώσουν την κατάσταση θα είναι και αυτό ένα κέρδος!»

Γιά να είναι

κανείς Πρόεδρος τής... Δέσχη; των Φιλελευθέρων δέν ήμπορεί να είναι τυχαίος άνθρωπος!

'Επί κεφαλής των καταφερτζήδων πού έμπαλινονται κάθε πηγήν τού ιδιωτικού και δημοσίου πλούτου τής χώρας πρέπει να είναι άνθρωπος με άλόγοι προσόντα και άναλόγους έπιτηδειότητας. Τούτοτος, ως φαίνεται είναι ο εκ Βίλου κ. Καυκάτης, δέ όποιος κατέχων άμισθολό τού πλούσιον προεδρηλική κατόρθωνε να εισπράττει μισθόν συμβούλου είκοσι χιλιάδων δραχμών μηνιαίως (από την Τραπεζών ή όποια έβρόντηξε κανόνι κατά πρόσωπον τεσσάρων χιλιάδων θεσσάλων διαπαλακιστών, μετατρέψασα εις κοπανιστόν άέρα τά φτωχικά τους χρηματικά κομποδέματα.

Ο κ. Παπανδρέου

εδριάζομενος εις τού τελευταίον ύπουρικόν συμβούλιον τού όποιον συνεκλήθη διά να εξετάσει τά επί τού ζητήματος τού έλαίου άξιοσθήντα «κυβερνητικά» «πεπραγμένα», ύψωσε τήν φωνήν του εις τόν «κατηγορηματικόν» και... έσωσε τήν έλαιοπαραγωγήν! Δηλαδή, τί έκανε; 'Υπέδειξε τόν τρόπον με τόν όποιον θα φύγει μία ποσότης λαδιού εκ τούνησιού μας από τού άπομένον άπούλητο, άφ' ότου οι έμποροι έσταύρωσαν τά χέρια τους; άνοούμενοι ά προβούν εις άγοράς χάρη εις τού διαβόητον νομοθετικόν μέτρον τού όποιον τέρην εις έφασιμον... δέν έπληρώθη.

Τί έκανε δέ κ. Παπανδρέου; Εισηγήθη είσηγήθη όσα προσηγομένως είσηγήθησαν αί 'Επιτροπάι των 'Ελαιοπαραγωγών, αί όργανώσεις, αί 'Επιμελητήρια, οι Δήμοι, αί Κοινότητες, αί έφημερίδες και οι... δημοσίου κήρυκες.

'Ο κ. Παπανδρέου συνεκένερωσε όλες αυτές τις εισηγήσεις εις τόν ύπουρικόν τόν χωροφύλακα και τή στιγμή πού τα πράγματα έφθασαν εις τού άποκρότητον — διότι ή άνεπαρκεία τού ή; πολιτικού όργάνου των έλαιοπαραγωγικών συμφερόντων άπέρην εις τού ζήτημα τού έλαίου άναμφισβήτητος — τας κατέθεσεν επάνω εις τού τραπέζι των κυβερνητικών συσκέψεων με τήν αυτην άγνώστην προσδοκίαν με τήν όποιαν ένας άνίκανος διηγήσους καταδικασμένον αθώου καταδέσει ύπέρ αύτου μίαν αίτησιν χάρτης εις τού άρμόδιον συμβούλιον.

Αυτό εκέμεν ο κ. Γ. Παπανδρέου. Και είναι εύτυχώς διότι τού έκαμε. Και αίσθάνεται την ανάγκην να τού εκφράσωμεν τήν εύγνωμοσύνην μας δι' όσα έκαμε!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τό Δ. Συμβούλιον τού Συλλόγου Κων και Λων Μηθύμης «ή 'Αγάπη» κατήκον τού θεσπει έπος και διά τού τύπου εύχαριστήσαι τούς κάτωθι κυρίους όστινες διά τού όβολου των ένίσχισαν τού ταμειον τού Συλλόγου.

Σωτήρον Β δια όρχ. 100, Εδωπ. Βενεζίκην 100, Μαρών Χ' Γεωργίου εις μνήμην τού συζύγου της 100, 'Αρ.άδων Τσακωράκης μνήμην τής μητρός τής 200 ώς και έξ 'Αμερικής κυρίους και κυρίας Μερρόπην 'Ιγν. 'Αθανασίου όολ. 1, 'Αγγελικήν Γλάρος 1, 'Αναν Στ. φάνου 1, Μερρόπην Σάδδα 1, και Νικόλαον Χ' Κωϊνίτου 1.

'Ιδαιτέρως δέ τής κ. Μερρόπην Σάδδα τή ευγενεί φροντίδι τής όποιας έστάλησαν τά 5 βολάρια. 'Εν Μηθύμη τή 10 Φεβρ. 1932. Τό Δ. Συμβούλιον

πιστήν τώντοίμων βάλλοντες με δαιμονισμένην ταχύτητα διά των πολυδύλων των.

Οι κινέζοι είναι άρκετά συνειδητά κατόρθωναν να ρίθουν εις τόν ποταμόν τού Ιάπωνας και να κυριεύσουν τού πολυδύλου τού.

Τά πλοία τής Ιαπωνικής μοίρας τής υπεστηρίξεως τής άποβίδασιν των ναυτικών άγμάτων εις τήν πόλιν, κανονισθούσαν άδικαίριτως τήν κινεζικήν συνοικίαν, κατακρήμνισαν ένα νεσοκομειον υπό τά έρπειτα τού όποιου έτάφησαν σχεδόν όλοι οι άσθενείς και τού προσωπικό. Αι Ιαπωνικοί όβίδες κατέστρεψαν επίσης ένα άστυον άσθενών παιδιώνκαθώς και τού άρρακτορφετον τώνθυμάτων πολέμου.